

което бѣ дошла, забрави болния императоръ. Майчина скръбъ и нѣжностъ изближна въ сърдцето ѝ. Очитѣ на чужденеца все още се взираха въ нейнитѣ. Фулвия се разрида, бързо смѣкна забрадката си, приближи се до непознатия и съ майчинско участие избърса зацапаното му лице. И когато понечи да се отдрѣпне, той кротко ѝ каза:

— Върни се при него. Той ще оздравѣе.

— Фулвия се стѣписа. Значи, този бѣше Назаретянинътъ! Защо го бѣха повели като престѣпникъ? Какво бѣше сторилъ? Тя се опита да вика, да спрѣ тѣлпата, да каже колко близка бѣ на императора, но плѣтната и озлобена човѣшка маса я изтласка отъ пѣтя и отново повлѣче съ себе си, за да я накара да види какъ жестоко бѣ разпнатъ Назаретянинътъ на кръста. Сърдцето ѝ се кѣсаше отъ мъка, старческитѣ ѝ нозе се подкосяваха, премалѣ ѝ и политна да падне. Въ този моментъ ѝ се стори, че долови погледа на Назаретянина, който ѝ благодареше за състраданието и подканяше да се върне, за да занесе изцѣление на императора.

Фулвия имѣ сили да прекоси още веднажъ морето. И когато се намѣри при Тиберий, падна на колѣне, покри лицето му съ кърпата, съ която бѣ избърсала лицето на Назаретянина и горещо

се замоли. Странно чувство овладѣ Тиберий. Усѣщаше какъ кръвта му побързо се задвижи, какъ жизнена сила нахлу въ немоцното му тѣло. Ранитѣ бързо се затваряха и по кожата оставаха само червеникави петна. Той направи движение съ едната си ръка: никаква болка. Вдигна и другата: пакъ нищо. Радастѣта го изтласка отъ леглото. Той извика. Чу мощенъ мъжки викъ. Значи, и гласѣтъ му се бѣше върналъ. Бѣше излѣкуванъ, здравъ както по-преди!

— Фулвия! Майко!

Той се спустина къмъ старата си кърмачка, прегърна я и радостни сълзи потекоха отъ очитѣ и на двамата.

— Кой ме излѣкува? Кѣде е този чудотворецъ?

— Разпнаха го въ Йудея, но Той е при насъ, въ насъ! Навсѣкѣде, кѣдето се обѣрнемъ, Го виждаме! Той е Богъ и живѣе въ душата ни! Стига да му се помолимъ съ вѣра, Той ще ни помогне! Нека му благодаримъ сега!

И отъ този день нататѣкъ остатѣка отъ живота си старата Фулвия употреби за прослава на Христа. И за голѣмитѣ ѝ заслуги къмъ християнството биде причислена къмъ светцитѣ подъ името Вероника.

Боянъ Георгиевъ

СТРИНА ЛИНА ПРЕДСТАВЯ ГРАДИНАРЧЕТАТА...

Лазаринка В. Добрина,
с. Калтинецъ —
Г. Орѣховско

Дончо Ст. Лазаровъ
София

